

پرسش ۱۰۸: معنای انسان در آیهی (هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ...) (هر آینه بر انسان مدتی از زمان گذشت...)

سؤال / ۱۰۸: ما معنى قوله تعالى: (هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئاً مَذْكُوراً) [456]؟

معنای این سخن خداوند متعال چیست: (هر آینه بر انسان مدتی از زمان گذشت در حالی که او چیزی در خور ذکر نبوده است) [457].

الجواب: الإنسان هو علي(عليه السلام)، ولم يأت حين من الدهر لم يكن فيه مذكوراً، فهو مذکور في علم الله سبحانه وتعالى، أما في الخلق فقد أتى حين من الدهر لم يكن فيه شيئاً مذكوراً، فقد خلق الله محمداً(صلى الله عليه وآله وسلم) ثم خلق علياً(عليه السلام).

پاسخ: انسان، علی(علیه السلام) است و روزگاری نبوده که بر او بگذرد و او در آن چیزی در خور ذکر نباشد؛ چرا که آن حضرت در علم خداوند سبحان و متعال ذکر شده است؛ ولی در خلق [بین مردم]، پاره‌ای از روزگار بوده که در آن، وی چیزی در خور ذکر نبوده است [۴۵۸]؛ خداوند حضرت محمد(صلى الله عليه وآله وسلم) را آفرید سپس علی(عليه السلام) را بیافرید.

[456] - الإنسان : 1.

[457] - انسان: 1.

[۴۵۸] - اشاره به غریبی و خانه‌نشینی حضرت (ع)